

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J. Bauerschmidt i K. Pavlaki, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający żądania strony skarżącej: Królestwo Belgii (przedstawiciele: C. Pochet, L. Van den Broeck i M. Jacobs, pełnomocnicy), Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: M. Bulterman, M.H.S. Gijzen i J. Langer, pełnomocnicy), republika Finlandii (przedstawiciel: M. Pere, pełnomocnik), Królestwo Szwecji (przedstawiciele: C. Meyer-Seitz i R. Shahsavan Eriksson, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze wniesionej na podstawie art. 263 TFUE skarżący żąda stwierdzenia nieważności decyzji Rady Unii Europejskiej SGS 21/000067 z dnia 14 stycznia 2021 r., w której Rada odmówiła mu dostępu do niektórych dokumentów z adnotacją „WK” wymienianych w ramach grup roboczych Rady w kontekście procedury ustawodawczej 2016/0107 (COD) mającej za przedmiot zmianę dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylającej dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. 2013, L 182, s. 19)

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Rady Unii Europejskiej SGS 21/000067 z dnia 14 stycznia 2021 r.
- 2) Rada pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Emilia De Capitaniego.
- 3) Królestwo Belgii, Królestwo Niderlandów, Republika Finlandii i Królestwo Szwecji pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 206 z 31.5.2021.

Wyrok Sądu z dnia 18 stycznia 2023 r. – Neratax/EUIPO – Intrum Hellas i in. (ELLO ERMOL, Ello creamy, ELLO, MORFAT Creamy i MORFAT)

(Sprawa T-528/21) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Słowne unijne znaki towarowe ELLO i MORFAT oraz graficzne unijne znaki towarowe ELLO ERMOL, Ello creamy i MORFAT Creamy – Bezwzględna podstawa unieważnienia – Zła wiara – Artykuł 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 59 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]]

(2023/C 94/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Neratax LTD (Nikozja, Cypr) (przedstawiciel: adwokat V. Katsavos)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: E. Markakis, pełnomocnik)

Uczestnik postępowania będący interwenientem przed Sądem: Intrum Hellas AE Daicheirisis Apaitiseon Apo Daneia kai Pistoseis, dawniej Piraeus Bank SA (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: adwokat P.-A. Koriatopoulou)

Uczestnikami postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO były również: Eurobank Ergasias SA (Ateny), National Bank of Greece SA (Ateny)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżący żąda stwierdzenia nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 23 czerwca 2021 r. (sprawy R 1295/2020-4, R 1296/2020-4, R 1298/2020-4, R 1299/2020-4 i R 1302/2020-4).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Neratax LTD pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) i Intrum Hellas AE Daicheirisis Apatiseon Apo Daneia kai Pistoseis.

⁽¹⁾ Dz.U. C 462 z 15.11.2021.

Wyrok Sądu z dnia 25 stycznia 2023 r – Società Navigazione Siciliana/Komisja**(Sprawa T-666/21) ⁽¹⁾**

[Pomoc państwa – Transport morski – Częściowe zwolnienie z opłat skarbowych należnych z tytułu przeniesienia działalności między przedsiębiorstwami – Decyzja uznająca pomoc za bezprawnie przyznaną i niezgodną z rynkiem wewnętrznym oraz nakazująca jej odzyskanie – Korzyść – Beneficjent pomocy – Usługa świadczona w ogólnym interesie gospodarczym – Obowiązek uzasadnienia – Odpowiedzialność pozaumowna – Przewlekłość postępowania]

(2023/C 94/37)**Język postępowania: włoski****Strony**

Strona skarżąca: Società Navigazione Siciliana SCpA (Trapani, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci R. Nazzini, F. Ruggeri Laderchi, C. Labruna i L. Calini)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Braga da Cruz, C.-M. Carrega i D. Recchia, pełnomocnicy)

Przedmiot

W swojej skardze skarżąca żąda, po pierwsze, na podstawie art. 263 TFUE stwierdzenia częściowej nieważności decyzji Komisji C(2021) 4268 finalz dnia 17 czerwca 2021 r. dotyczącej działań SA.32014, SA.32015, SA.32016 (2011/C) (ex 2011/NN) wdrożonych przez Włochy na rzecz Siremar i jej nabywcy, Società Navigazione Siciliana, w zakresie, w jakim uznaje ona za niezgodne ze wspólnym rynkiem pewne zwolnienia podatkowe przewidziane w ustawie nr 163 z dnia 1 października 2019 r. przekształcającej dekret ustawodawczy nr 125 z dnia 5 sierpnia 2010 r., i nakazała ich odzyskanie, a po drugie, na podstawie art. 268 TFUE, naprawienia szkody, którą poniosła w wyniku przewlekłości formalnego postępowania wyjaśniającego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Società Navigazione Siciliana SCpA zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 2 z 3.1.2022.